

TRE STEG SOM LEDER TILL DELAKTIGHET

- 1. Jag blir sedd och hörd**
- 2. Jag blir bekräftad**
- 3. Jag blir respekterad**

Sedd/hörd – bekräftad – respekterad – delaktig

För att någon av oss ska känna att det är meningsfullt att frivilligt vara med i vilken som helst gemenskap krävs att gemenskapen (relationen) har tillräckligt mycket av några basala egenskaper.

1. Det första, som alla kan träna sig i, är att varje individ blir **sedd och hörd**. Det handlar om så enkla saker som att man ser personen i ögonen och höjer ögonbrynen eller nickar igenkännande, eller vinkar ”hej” med handen. Det handlar om små ord som ”Hej! Hur är läget?”, ”Trevlig tröja du har!” Djupare sett betyder det att en person räknas som **existerande, han/hon inte är utanför**, i ett vakuum. Tänk hur hemskt det är, att mitt ibland en mängd människor ändå inte finnas!
2. Det andra steget handlar om att **det jag tänker** med min hjärna **bekräftas**. Om jag säger något, har något förslag e dyl. så ramlar det inte platt till marken utan man lyssnar och reagerar på mig. Det handlar **inte** om att man tycker som jag, det är inte viktigast, utan att man bryr sig om vad jag har att komma med! Detta kan också tränas in, men är lite svårare, speciellt när ungdomar kommer med tankar som man hör för ”femtielte” gången. Djupast sett betyder ”bekräftelse” att **en persons tankar och åsikter får finnas med som något viktigt i gemenskapen**.
3. Det sista steget är det svåraste och kräver mer av oss, då det berör vår egen mognad och trygghet. **Respekterad** betyder i detta sammanhang att **jag får ha de känslor jag har** utan att någon säger att jag känner fel, eller har förbjudna känslor. (Det betyder **inte** att jag får ge utlopp för mina känslor hur som helst, typ slå någon jag ogillar på käften.) Om gruppen respekterar mig och alla andra tyckte ”det var ett härligt möte”, ”en toppen film” e dyl. vågar jag ändå tycka tvärtom utan att de förskjuter mig ur gänget. **Respekt** handlar om att jag står ut med att någon känner annorlunda än jag och inte försöka ”censurera” hennes känslor. Inget känslomässigt eller andligt förtryck präglar gemenskapen. Djupast sett betyder **respekt att varje person får känna som den känner, utan att vara tvungna att känna rätt**. Känslor är inte rätt eller fel, handlingar kan däremot vara rätt och fel.

Om jag, tillräckligt mycket, märker att **jag räknas med**, att **det jag gör och säger har betydelse** och att **jag inte tvingas in i känslor jag inte har**, då **känner jag mig delaktig** i den gemenskapen. Det är meningsfullt att satsa min tid och kraft där, men får jag för lite av ”sedd/hörd – bekräftad – respekterad”, varför då bry mig om en gemenskap som inte bryr sig om mig?!

Träna på detta, bygg in det i rutinerna vid samlingarna så deltagarna (och ledarkollegorna) känner delaktighet i EFS arbete. Detta är ett annat sätt att visa hur Jesus möter människor och han är värd att efterfölja!

□

Kunskapsstegring

Det är viktigt för oss människor att ha något att se fram emot. Oftast vill vi ha något spännande, utmanande av något slag som lockar. Det gäller oss vuxna likaväl som våra barn.

När vi planerar terminerna är det därför viktigt att vi ser till att barnen får svårare, mer spännande saker att se fram emot. Det kan gälla svårare körsånger, mer avancerade tävlingar, tuffare hajker, en spännande körresa, P-riks, TEJP, ledarutbildning osv. Deltagarna ska alltid ha något som hägra och locka nästa termin, nästa år, i nästa grupp osv.

Det behöver finnas en utveckling, det måste vara meningsfullt att vara kvar i vår verksamhet. Det betyder även att man inte för tidigt ska låta barn få prova på det som är tänkt längre fram. Dels kan det vara för svårt och få barnen att tappa intresset, eller så kan det göra barnen mer ”kräsna”, de blir snabbt less på vad vi har att bjuda längre fram.

Det är nödvändigt att ledargruppen är överens om ambitionsnivån för kunskapsstegringen. Är ni inte det blir det osäkert både för er och deltagarna, och allt tappar i kvalitet.

□

Målskrivning

I målarbetet bör vi ha för ögonen ”Vad ska ledaren och/eller deltagaren ha upplevt, formats, lärt sig, av det som händer dem under terminen?” En uppdelning i kunskapsmål, erfarenhetsmål, personliga mål är ett bra sätt att nå dit, det är ett sätt att hålla de pedagogiska målen för ögonen.

Kunskapsmål

Kunskapsmålen är av mätbar art.

T ex ”Kunna ’Gud som haver’ utantill”, ”Kunna slå fyra knopar”, ”Veta hur man agerar vid en olycka”, ”Kunna sångtexterna utantill” och så vidare. Det vill säga *teoretiska kunskaper*.

Erfarenhetsmål/färdighetsmål

Färdighetsmål är också i stort sett mätbara och kan t ex vara ”Alla ska vara med om minst en körhelg”, ”Alla ska ha fått uppleva andakter och fria böner” eller ”Alla ska ha fått uppleva något av hur det är i Tanzania”, ”Alla ska kunna göra upp eld och packa ryggsäck”, ”Alla ska kunna sjunga i stämmor” och så vidare. Det vill säga *praktiska erfarenheter och färdigheter*.

Personlighetsmål/attitydmål

Det minst mätbara målet är de personliga (attityd) målen. De skulle t ex kunna vara ”Att några har börjat be av egen vilja”, ”Att alla vill följa scoutlagen av inre övertygelse”, ”Att alla tycker om att sjunga på gudstjänster”. Att uppleva att det är viktigt att be och så vidare. Det vill säga *en mognad och inre växt hos personen – en attitydförändring*.

Kunskapsmål kan man göra tester på, delvis också av färdighetsmål (t ex märkestagning i scouting). De är mätbara men personlighetsmålen kan inte mätas så lätt. De får man tolka och känna av. Gör man inte dem tydliga blir det än svårare att känna tillfredsställelsen av att som ledare se att man lyckats uppnå ett av de viktigaste målen i barn och ungdomsarbetet - en positiv påverkan.

Exempel på allmänna **grundmål** (blandning av de olika nivåerna) för Salts barn- och ungdomsarbete skall kunna vara:

- ▶ Medveten styrning till smågruppsarbete.
- ▶ Medveten ”framvaskning” av blivande ledare.
- ▶ Medveten satsning på deltagarnas utveckling.
- ▶ Undervisning som leder till ökad kunskap om Gud, livet och samhället.
- ▶ Att ge positiva erfarenheter av bönen som en viktig väg in i kristen tro.
- ▶ Att ge insikter och förståelse av internationellt perspektiv.
- ▶ Att ge en demokratisk fostran som leder till viljan att utveckla demokratin i förening och samhälle.